

Сьогодні останній день грудня. Уранці в гаражі темно-темно. Але ваговіз уже на колесах. Треба їхати на роботу — привезти ялинку на майдан у місто.

А причіп спить.

Навіть песик спить.

Шкода ваговозу будити причепа. Та що вдієш, ніяк без причепа не обійдеться, ялинка довга.

— Бі-Бік! — тихенько сигналить ваговіз.

— Гав-Гав! — прокинувся песик.

А причіп спить.

— **Бі-бі-бі!** — гучніше сигналить ваговіз.

— **Рав-рав!** — підгавкує песик.

А причіп спить.

— **Бі-бі-бі-бі!** — щосили сигналить ваговіз.

— **РАВ-РАВ-РАВ-РАВ!** — підспівує песик.

І нарешті причіп ворухнувся.

— Бі-бі! Їдьмо на роботу! — говорить ваговіз.

— Ні-і-і, я спати хочу! — відказує причіп.

